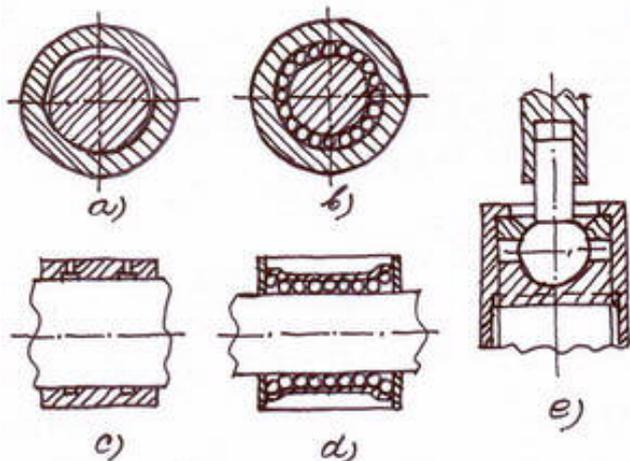

POHYBLIVÉ SPOJE

Pohybl. spoje umožňujú spojov. súčiastkam *relatívny pohyb*, ktorý býva *rotačný alebo posuvný*. Realizuje sa pomocou ložísk (obr. a, b), vedenia (obr. c, d) alebo klíbu.

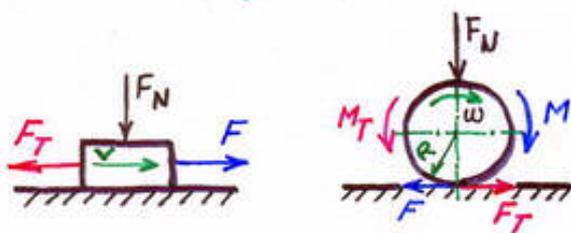

Medzi relatívne pohybujúcimi sa tvár. dochádza ku *klznému alebo relatívne treniu*. Trenie sa obecne prejav. ako *silový alebo momentový účinok*.

Podľa druhu trenia sa rozdeľuje pohyblivé uloženie strojových súč. na *klzné a valivé*.

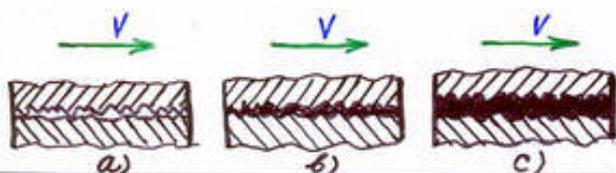
Klzné uloženie

Klzné uloženia sú založené na *klznom trení* medzi *stykovými plochami* spojovaných súč. Pri relatívnom pohybe, ktorý môže byť *posuvný alebo rotačný*, vzniká v dôst. trenia *silový účinok* predstavujúci *stratu mech. energie*. Existencia *trecej sily F_T* a *treceho momentu M_T* v klznom

uložení predstavuje *závažný problém* technickej praxe. *Stratený výkon* pri *posuvnom pohybe* vyjadrieme $P_s = F_T \cdot v$, kým pri *rotačnom* bude platiť $P_s = M_T \cdot \omega$.

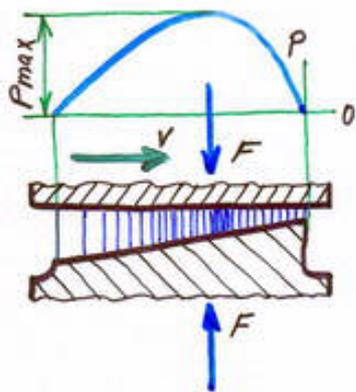
Medzi *stykovými plochami* súč. vzniká *trenie*, ktoré podľa jeho charakteru delím na *suché (a)*, *medzné (b)* a *kvapalinové (c)*.

Súč. trenia f tak môže v jednotl. prípadoch dosahovať *hodn. od 0,6 cez 0,1 až do 0,001*.

LOZISKA

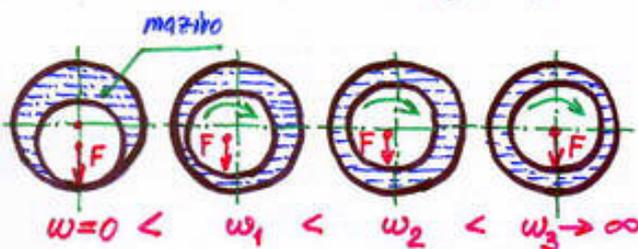
-55-

Pre zníženie strát je potrebné zabezpečiť prívod dostatočn. množstva maziva medzi stykovú plochu tak, aby vznikla súvislá vrstva zabezpečujúca kvapalinové trenie. Aby sa mazivo v tejto vrstve udržalo, musí mať dobrú priľnavosť k mater. stykovej ploche a zároveň i dostatočný tlak umožňujúci prenos sily medzi spojovacími súč. Stav kvapalinového trenia je možné dosiahnuť dvoma spôsobmi. Prvý, využívajúci relatívnu rýchlosť a vhodného tvaru stykovej plochy vytvárajúcej kľinovú špáru, vedie ku vzniku hydrodynamického mazania. Druhý, ktorý sa uplatňuje u spojov s nižšou kľnou rýchlosťou ako je 0,5 m/s, je založený na dodávke horúceho oleja priamo do najväčšie zaťaženej stykovej plochy, ide o tzv. hydrostatické mazanie.

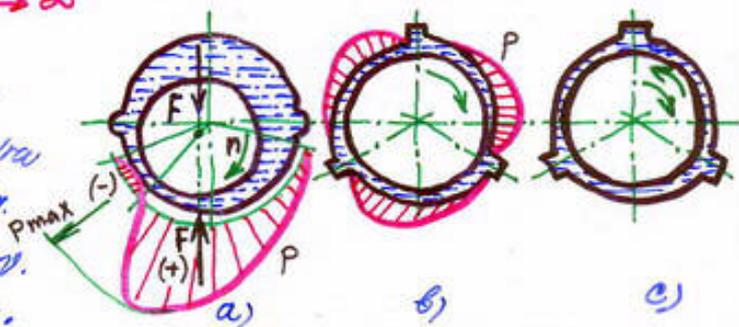
RADIÁLNE KLZ. LOŽ. S HYDRODYNAM. MAZANÍM

Kľzné lož. v najjednod. podobe predstav. valček v páredro, ktoré je spravidla nalisov. v tele. Ku vzniku hydrodynam. mazania dochádza prirodzenou cestou, nakoľko dve valcové plochy rôznych priemerov vytvárajú kľinovú medzeru, do ktorej sa pri relatívnom rotačnom pohybe vtlačuje mazivo a mbie sa tak vyvinú kvapalinové trenie.

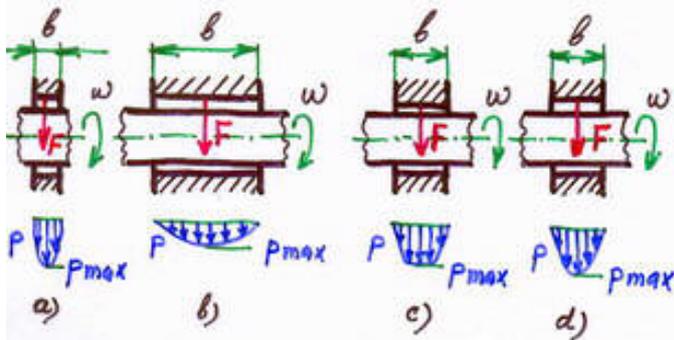
Priebeh jeho vzniku je schématicky vyznač. na obr..

Priebeh hydrodynam. tlaku v stykov. medz. hriad. a pázdra klz. lož. rovnako ako dosiah. rovnov. zaťažuj. sily a stavov účinkov predstav. obr. a.

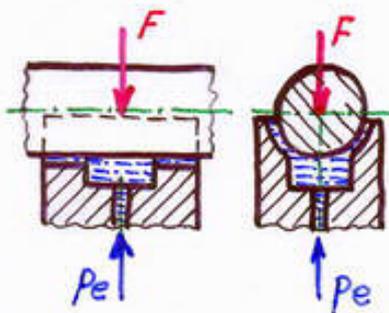
Pre náročnejšie klzné ulož. sú ložisk. púzdra vyriešené nielen klínovými zhlabkami, ktoré umožň. ľahší vznik hydrodynam. mazania (obr. b, c). Sú prispôb. pre jeden alebo obidva zmysly otáčania.

Tlačový účinok maziva je možno účelne ovplyvniť tiež dĺžkou púzdra klz. ložiska, podľa obr. a, b alebo tiež veľkosťou voľe medzi hriadeľom a púzdom, podľa obr. c, d.

hriadeľom a púzdom, podľa obr. c, d.

KLZNÉ ULOŽ. S HYDROSTAT. MAZANÍM

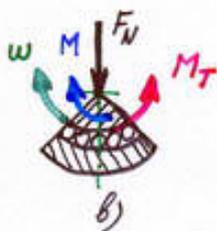
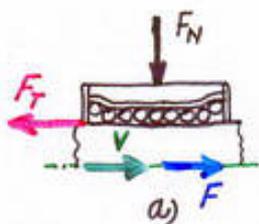
Pokiaľ je za prevádzky klzná rýchlosť ložiska menšia ako 0,5 m/s alebo zaťaženie relatívne veľké nie je možné predpokl. vznik hydrodynam. tlaku. V tom prípade je patr. zabezp. dodávku maziva pre vytvor. **stabilnej**

klznej vrstvy pre vznik hydrostatického mazania. Do zaťaženej časti ložiska je privádzaný tlakový olej. Veľkosť tlaku je závislá na prenášanej sile, viskozite maziva a hrúbke klznej vrstvy.

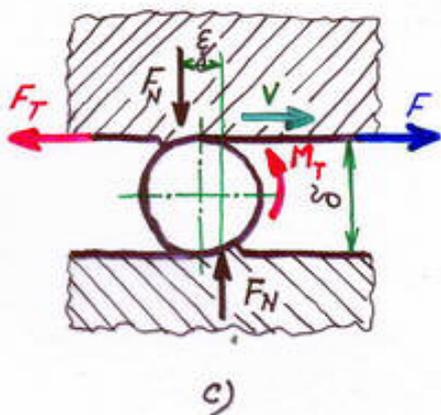
Klzná lož. s hydrostat. mazaním sú radálne a axiálne.

VALIVÉ ULOŽENIE

Valivé uloženia sú založené na valivom trení, ktoré vzniká medzi pohyblivou časťou valivých telies a nepohyblivou časťou ložiska alebo vedenia. Odpor proti pohybu, ktorý predstavuje sila F_T (obr. a)

alebo moment M_T (obr. b), vznikne v dôsledku pružných deformácií styčkových častí, cez ktoré sa prenáša sila F_N .

Vratná sila deformovaného materiálu (obr. c) vytvára spolu so záťažujúcou silou F_N momentovú dvojicu valivého trenia $M_T = F_N \cdot \xi$, kde ξ je rameno momentu M_T závislé na veľkosti záťažujúcej sily F_N a tuhosti materiálu.

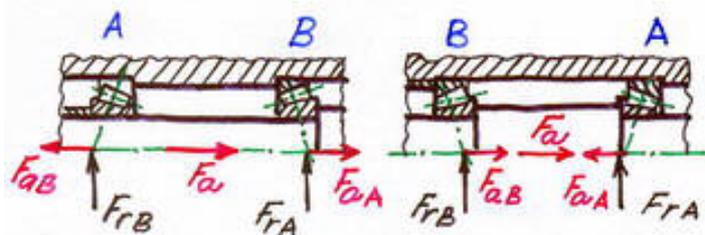
Pre silu F_T vyplýva zrovnováhy momentu, že $F_T = F = F_N \cdot \frac{\xi}{\delta}$, kde δ je

vzdialenosť spojovacích súčiastok, ktorá je menšia ako priemer valivého telesa o hodnotu pružnej deformácie v mieste ich styku s valivým telesom. Behom relatívneho pohybu spojovacích súč. sa deformačná energia čiastočne mení na tepelnú, ktorá určuje **mechanické straty**.

Prenos silového záťaženia sa deje cez valivé telesá, ktorými môžu byť guľičky, valčeky, súdečky alebo kúželity. Pretože sú všetky časti valiv. uloženia vyrobené z kvalitného materiálu a s najvyššou presnosťou, **súčiniteľ trenia** dosahuje veľmi nízkych hodnôt $f = 0,001 \div 0,002$ a mení sa len veľmi málo so záťažím.

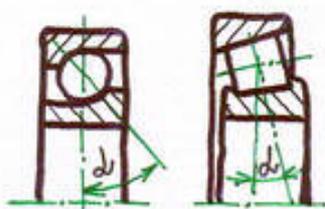
Valivé ložiská delíme na radiálne a axiálne.

VÝPOČET VALIVÝCH LOŽISK

Valivé lož. prenášajú sílové zaťaženie z jednej spojovanej súč., ktorou je napr. HRIADEL', na druhú,

čo môže byť rdm strojom. Veľkosti síl pôsobiace na ložiská sa stanovujú na základe postupov používaných v staticke.

Umiestnenie podpier sa predpokladá v priesečníku osi hriadeľa a tlaroveho uhlu α ložiska, ktorý je u ložisk guňtých s kosouhl. stykom a kuželových nenulový.

Vontajšie zaťaženie môže byť radiálnou F_r alebo axiálnou F_a silou alebo obidvoma súčasne. Nenulový tlarový uhol α ložiska spôsobuje vznik vnútornej axiálnej sily F_{aA} , resp. F_{aB} , pričom $F_{aA} = 0,5 F_{rA} / Y$, $F_{aB} = 0,5 F_{rB} / Y$, kde súč. Y - z katal. Podľa druhu namáču. a prevádzk. podmienok sa volí typ ložiska, pričom je potr. dbať na priestorové možn., montážne podm., požiad. na mazanie, tesnenia a pod.. Zaťaženie súč. toto ložiska môže byť dynamické, čo znamená za rotácie ložiska alebo statické, kedy je relatívny pohyb spojovanej súč. kývavý alebo rotačný s malou uhlovou rýchlosťou. Postup návrhu ložiska závisí od druhu jeho zaťaženia.

NÁVRH LOŽISKA PRI STATICKOM ZAŤAŽ.

Pri statickom zaťaženi, pokiaľ je ložisko v klude alebo pri prevádzk. ot. do 10 min sa návrh realizuje na základe súčiniteľa bezpečnosti S_0 , ktorý je vyjadr. pomerom $S_0 = C_0 / P_0$, kde C_0 - predstavuje statickú únosnosť (z katalógu) a P_0 - statické ekvival. zaťaženie. Hodnoty statick. ekvival. zaťaž.

stanovíme na zákl. vzťahu $P_0 = X_0 F_r + Y_0 F_a$, kde súčín. X_0 a Y_0 vyjadrujú vplyv radiálneho a axiálneho zaťaž. na statickú únosnosť ložiska. Sú udrávané výrobcom v katalógu ložiska. Počítal vyjde podľa uved. vzťahu statické ekvív. zaťaž. P_0 radiálneho ložiska menšie než je hodn. samotnej radiálnej sily F_r , uvažuje sa $P_0 = F_r$. V prípade axiálneho ložiska je potom $P_0 = F_a$.

Požadovaná hodnota súčiniteľa bezpečnosti so býva v náročných podmienkach prevádzky, hlavne pri rázovom silovom zaťažení, až 2,5. Naopak sa blíži k jednej v prípade, kedy sa nemení zaťažujúca sila s časom.

NÁVRH LOŽISKA PRI DYNAMICKOM ZATÁŽENÍ

Dynamicky zatáženým lož. sa rozumie rotujúce ložisko, ktoré prenáša radiálnu alebo axiálnu silu alebo obidve súčasne, z jednej spojovanej súčiastky na druhú. Zatážujúce sily môžu byť stále alebo premenlivé v závisl. na čase, a rovnako otáčiky loži konštantné alebo premenlivé.

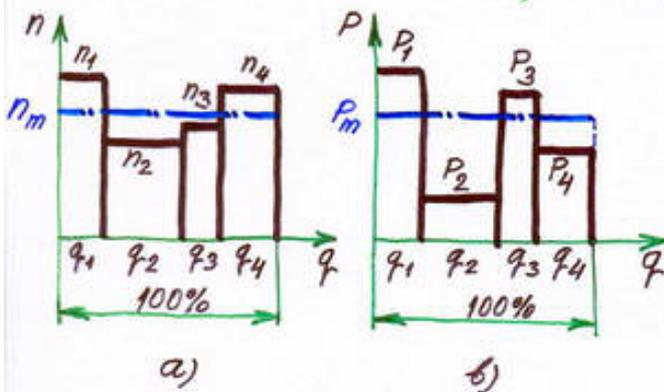
V prípade, že na lož. pôs. súčasne sila radiálna F_r i axiálna F_a , určuje sa ekvivalentné zaťaženie zo vzťahu $P = X F_r + Y F_a$, kde X a Y súčín. radiálneho a axiáln. zaťaž. Sú uved. v katalógu ložiska a vyjad. vplyv jednotl. síl na trvanlivosť ložiska.

K poškodeniu súčiasť ložiska v priest. prevádzky dochádza za únavovým procesom v dôsledku dynamického dotýkového napätia. Postupne vznikajúce trhliny vedú až k vytrhávaniu povrchnu (pitting) valivého telesa. Tento stav sa prejaví zvyšujúcim valivého odporového momentu M_f a zvlášť hlučím.

Počet otáčok v miliónoch alebo doba chodu v hodinách pri určitých otáčkach n , než sa objavia prvé známky únavy ložíšťa, sa nazýva trvanlivosť a označuje sa L alebo L_h . Súvislosť medzi trvanlivosťou - L resp. L_h a ekvivalentným dynamickým zaťažením - P je vyjadrená rovnicou trvanlivosti v miliónoch otáčok

$L = (\frac{C}{P})^m$ alebo v hodinách $L_h = (\frac{C}{P})^m \frac{10^6}{60 \cdot n}$, kde

C - je základná dynam. únosnosť a m - je exponent rovnice trvanlivosti, ktorý má pri teoreticky bodovom styku valivých telies hodnotu 3 (guličové ložisko) a pri čiarovom styku 10/3 (všetky okrem guľičového ložiska). Rýchlosť otáčania lož. v uved. vzť. sa vyjad. pomocou otáčok n (min^{-1}).

Ak sa rýchlosť otáčania lož. za prevádzky mení (obr. a) je potrebné do vzť. pre L_h dosadiť strednú hodn. otáčok n_m , ktorá vypočít. zo vzť.:

$n_m = \sum_{i=1}^k n_i \cdot \frac{q_i}{100}$, kde

q_i - sú v percentách vyjad. časové podiely jednotl. otáč. n_i v prieb. celkovej doby prevádzky lož., pričom k je počet rôznych otáč. stupňov.

Keďže sa mení v priebehu prevádzky ložíšťa ekvival. dynam. zaťaženie v hodnotách P_i pri časovom podiele q_i (obr. b) je potrebné do vzť. pre výp. L dosadiť strednú hodn. zaťaž.

P_m , ktorá sa určí zo vzť. $P_m = \sqrt[m]{\sum_{i=1}^k P_i^m \cdot \frac{q_i}{100}}$. Vo väčšine sa však súčinne s rychl. otáč. mení i zaťaženie lož.

Preto sa za hodn. P do rovn. pre L dosadí - P_m -

$P_m = \sqrt[m]{\sum_{i=1}^k P_i^m \cdot \frac{n_i}{n_m} \cdot \frac{q_i}{100}}$